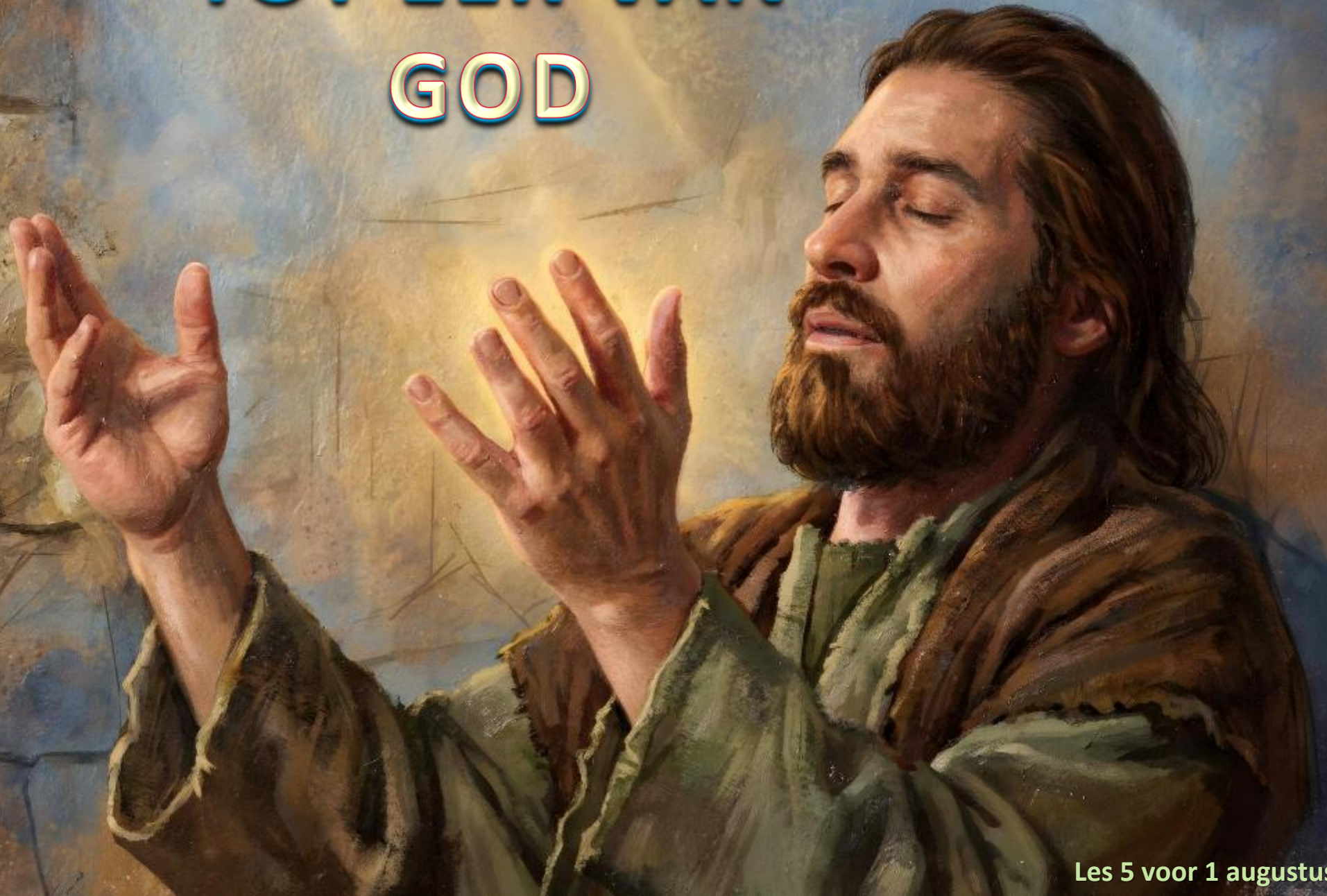

TOT EER VAN GOD

(1 Korintiërs 10:31, HSV)
"Of u dus eet of
drinkt of iets anders
doet, doe alles tot
eer van God."

Beginnend met 1 Korintiërs 7 wijdt Paulus zich aan het beantwoorden van een reeks vragen die de Korintiërs hem per brief hadden gestuurd (1 Kor. 7:1a).

Om deze reden, hoewel hoofdstukken 8 tot en met 10 vooral over afgoderij gaan, verweeft Paulus enkele onderwerpen die geen duidelijke relatie hebben met deze specifieke zonde.

Toch probeert hij in elk onderwerp een gemeenschappelijke draad te hanteren: liefde en wederzijds respect, wat in de kerk tot eenheid zou moeten leiden.

Naast dit idee benadrukt Paulus de noodzaak dat alles wat in de kerk of in het privéleven wordt gedaan, tot eer van God moet gebeuren.

1 Korintiërs 8

Voedsel geofferd aan afgoden
(Kennis versus liefde)

1 Korintiërs 9

Paulus doet afstand van zijn rechten
(De rechten van het evangelie)

1 Korintiërs 10:1-13

Waarschuwing tegen afgoderij
(Lessen uit het verleden)

1 Korintiërs 10:14-22

De beker van de Heer en de beker der demonen
(Verlaat afgoderij)

1 Korintiërs 10:23-33

Doe alles tot eer van God
(Wat wettig en wat gepast is)

KENNIS VERSUS LIEFDE

zondag

1 Korintiërs 8 (Voedsel geofferd aan beelden)

"Maar kennis groeit terwijl liefde zich opbouwt." (1 Kor. 8:1b)

Paulus "verdeelt" de kerk in twee groepen: de "sterken" en de "zwakken".

1 Korintiërs
8:4-7a

De sterken begrijpen dat afgoden niets zijn,
want er is maar één ware God.

De zwakken hebben dit
punt nog niet begrepen.

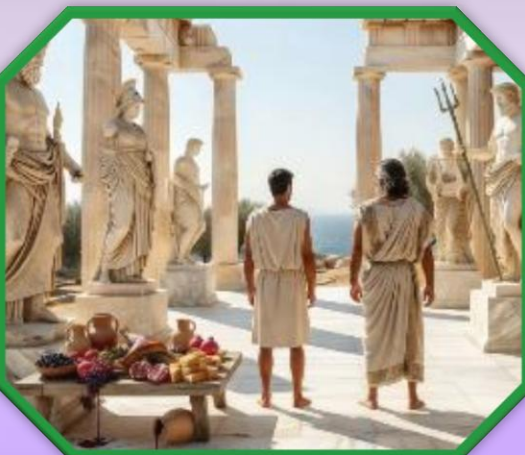
1 Korintiërs
8:7b

De sterken eten vlees dat aan afgoden wordt
geofferd omdat ze weten dat afgoden het
voedsel niet kunnen besmetten.

De zwakken geloven dat ze
zondigen als ze dat vlees
eten.

Maar de sterken kunnen door hun kennis en voorbeeld de
zwakken doen vallen (1 Kor. 8:10). Uit liefde voor zijn broer
moet de sterke zich inhouden (1 Kor. 8:11-13).

Christenen zouden liefde boven kennis moeten stellen
wanneer kennis een struikelblok kan zijn voor de "zwakke"
broeder (in het groeiproces).

DE RECHTEN VAN HET EVANGELIE

1Korintiërs 9 (Paulus doet afstand van zijn rechten)

"Zo heeft de Heere ook met het oog op hen die het Evangelie verkondigen, opgedragen dat zij van het Evangelie leven." (1 Korintiërs 9:14)

Paulus deed afstand van minstens drie rechten, uit liefde voor de zwakken:

* Recht om gevoed te worden door de gemeente (1 Kor. 9:4)

maandag

➤ Paulus doet afstand van zijn recht als apostel om ondersteund te worden door de kerken die hij bedient, in tegenstelling tot wat andere godsdienstige leiders deden.

* Recht om vergezeld te worden door een echtgenote (1 Kor. 9:5)

➤ De algemene praktijk onder de apostelen was dat zij met hun vrouwen reisden, die voor hen zorgden en hen ondersteunden in hun bediening. Deze vrouw zou, net als haar man, het recht hebben om door de kerk te worden ondersteund.

* Recht om gewone onderhoudswerkzaamheden niet uit te voeren (1 Kor. 9:6)

➤ Paulus wil zijn brood verdienen om te voorkomen dat mensen zouden denken dat hij misbruik wilde maken van zijn toehoorders, en om hen te laten zien dat hij onbaatzuchtig is.

Hoewel Jezus duidelijk maakte dat zij die het evangelie prediken, van het evangelie moeten leven, hebben zowel Paulus als Barnabas dit vrijwillig opgegeven om gelovigen niet te belemmeren (1 Kor. 9:12-14; Lk. 10:7).

LESSEN UIT HET VERLEDEN

dinsdag

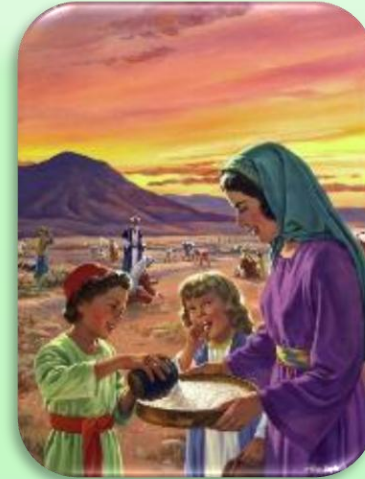
1 Korintiërs 10:1-13 (Waarschuwing tegen afgoderij)

"En word geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken en zij stonden op om te feesten." (1 Korintiërs 10:7)

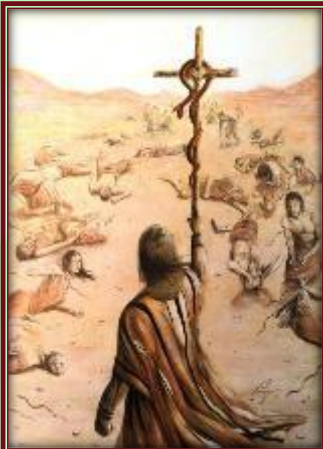
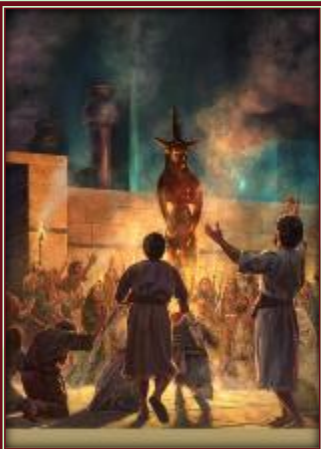
De ervaring van de Exodus, spiritueel begrepen, is een parallel met de onze. De oversteek van de zee is als ons doopverbond (1 Kor. 10:1-2).

Het eten en drinken dat ze in de woestijn meenamen is als onze deelname aan het Heilig Avondmaal, waar we geestelijk het lichaam en bloed van Jezus eten en drinken (1 Kor. 10:3-4).

Pas op! Ondanks hun ervaring vielen de Israëlieten in ernstige zonden, waaronder afgoderij en immoraliteit. Laat hetzelfde ons niet overkomen! (1 Korintiërs 10:5-10).

Daarom sluit de apostel dit deel af met een krachtig advies: "Dus, als je denkt dat je standvastig bent, wees dan voorzichtig dat je niet valt" (1 Kor. 10:12).

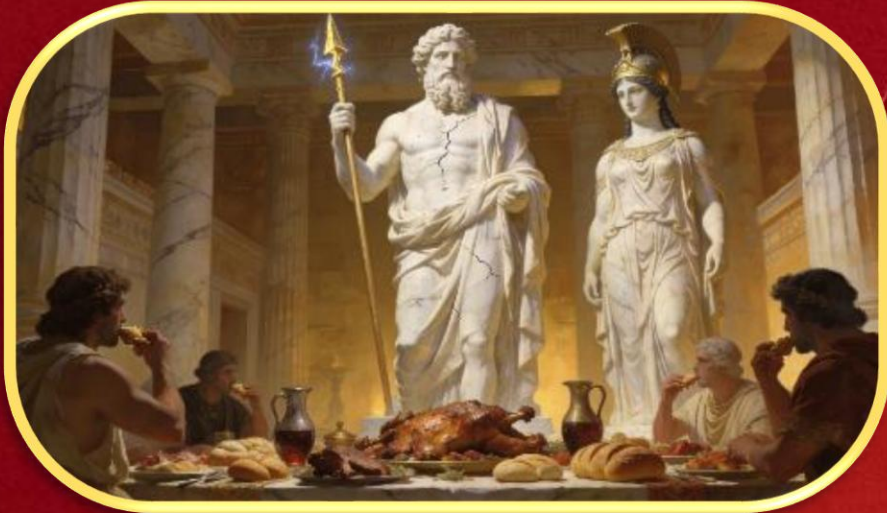

woensdag

VERLAAT AFGODERIJ

1 Korintiërs 10:14-22 (De beker van de Heer en de beker der demonen)

"Daarom, mijn geliefden, vlucht weg van de afgodendienst." (1 Korintiërs 10:14)

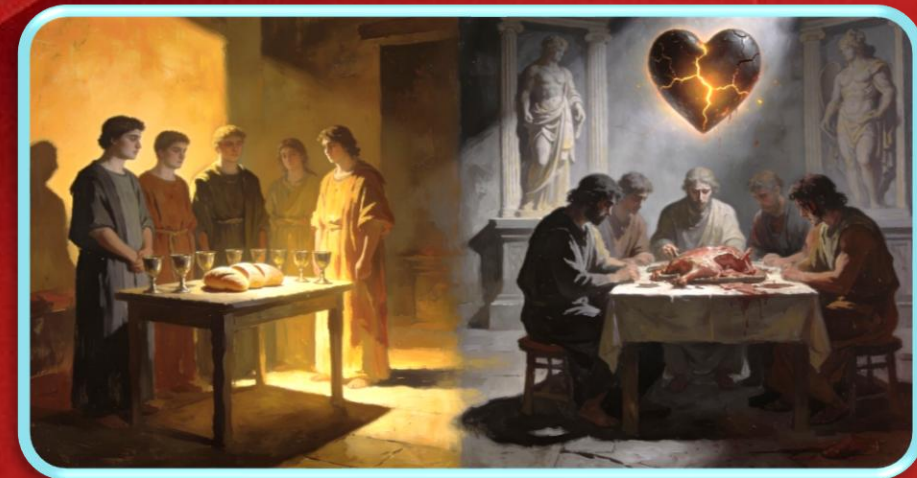

Als voedsel dat aan afgodsbeelden wordt geofferd zonder zorgen kan worden gegeten, waarom lijkt Paulus het dan in 1 Korintiërs 10:20 af te raden?

Het is één ding om thuis vlees te eten, zonder schuldgevoel, en iets heel anders om dat te doen tijdens een openbare viering waar beelden worden vereerd. Door deel te nemen aan dergelijke vieringen verwerpt de gelovige zijn geloof en aanvaardt hij afgodenverering.

Door deel te nemen aan het Heilig Avondmaal worden we onderdeel van het lichaam van Christus (de kerk), terwijl we door deel te nemen aan afgodische ceremonies deelnemen aan de demonen (1 Kor. 10:16-20).

We kunnen de beker van het Heilig Avondmaal niet nemen, Jezus prijzen, en – tegelijkertijd – nemen uit de beker die demonen prijst (1 Kor. 10:21).

WAT WETTIG IS, EN WAT GEPAST IS

1 Korintiërs 10:23-33 (Doe alles tot eer van God)

"Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God". (1 Korintiërs 10:31)

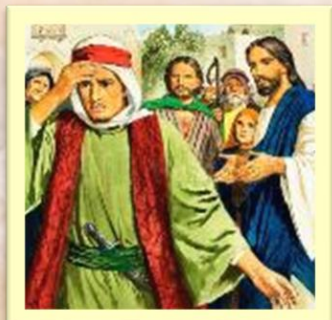
donderdag

"Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig." (1 Korintiërs 10:23).

Twee concrete voorbeelden:

De slagerij verkocht zowel voedsel dat aan beelden was geofferd als voedsel dat niet was geofferd. De gelovige mocht niet naar de oorsprong vragen om niet de indruk te wekken dat hij het onwettig vond om dat soort vlees te eten (1 Kor. 10:25).

Een ongelovige nodigde een gelovige uit om te eten. De gelovige at zonder vragen (alles is voor hem toegestaan). Maar de gastheer zei dat het vlees aan een afgod was opgeofferd. Om het geweten van de gastheer niet te kwetsen, werd het daarom als ongepast beschouwd dat de gelovige toch van dat vlees zou eten. (1 Korintiërs 10:27-29).

De basisprincipes achter deze instructies zijn ook twee: God in alles prijzen (1 Kor. 10:31); en het welzijn van anderen te zoeken (1 Kor. 10:24, 32).

Dat wil zeggen, om God boven alles lief te hebben en je naaste als jezelf (precies zoals Jezus de rijke jongeling vroeg).

“De apostel waarschuwde de Korintiërs: "Wie denkt dat hij staat, moet oppassen dat hij niet valt." Als ze hoogmoedig en zelfverzekerd zouden worden en zouden nalaten te waken en te bidden, zouden ze in een ernstige zonde vervallen en de toorn van God over zich afroepen. [...]

Paulus spoorde zijn broeders aan zichzelf af te vragen welke invloed hun woorden en daden op anderen zouden hebben en niets te doen, hoe onschuldig ook, dat afgoderij zou goedkeuren of de gewetensbezwaren zou kwetsen van hen die zwak in het geloof waren. "Of u nu eet, drinkt, of wat u ook doet, doe alles tot eer van God. Geef niemand aanstoot, noch aan de Joden, noch aan de heidenen, noch aan de kerk van God."